

Fijn, het REGENT

Slecht weer kan heel verfrissend en inspirerend zijn,
ontdekte journalist Cateljine Elzes

Ik zie me nog springen. In een korte rok en T-shirt, op blote voeten. Nat tot op mijn onderbroek. Het was al donker. Ik logeerde bij een vriendinnetje en er was een oppas. Het begon te stortregenen en de oppas zei: "Kom, we gaan naar buiten!" Een uur lang hebben we gezwaaid en gezwaaid, met ons gezicht naar boven gericht. Lachend. Omdat het heerlijk was. Omdat er geen volwassene riep: "Naar binnen, je wordt vies, ziek, koud," of iets dergelijks.

Ik kan me ook niet herinneren dat ik als kind regen ooit vervelend vond. Zelfs niet op vakantie. Wanneer is dat eigenlijk veranderd? Waarom gaan tegenwoordig mijn schouders omhoog en mijn humeur omlaag als het regent? Of zoals schrijver Jan Jaap van Hoeckel het zo mooi formuleert in zijn gelijknamige boek: wie heeft ons in godsnaam geleerd dat regen slecht weer is? Volgens hem bestaat er helemaal geen 'slecht' weer. Net zo min als er bijvoorbeeld goede of slechte bomen bestaan. Het idee dat regen iets negatiefs is, leren we volgens Van Hoeckel in de loop van ons leven aan. Net zoals een heleboel andere normen, waarden, oordelen en vooroordelen. En die kunnen ons geluksgevoel aardig in de weg staan. Weg er mee! zegt hij.

Als dan ook nog het fascinerende boek *Regen – Een natuur- en cultuurgeschiedenis* van Cynthia Barnett op mijn bureau belandt, weet ik het zeker. Het is tijd voor een herwaardering van slecht weer.

SINGIN' IN THE RAIN

'Ik kijk uit het raam. Ik vind gietende regen mooi om te zien. De straten en de luchten en de huizen worden vager, zoals in schilderijtjes met waterverf soms.' Hoofdpersoon Mona uit *Kom hier dat ik u kus* van de Belgische auteur Griet Op de Beeck, is fan. Haar vader houdt ook van regen: 'Papa vindt het heerlijk om bij slecht weer onder de paraplu te gaan staan, buiten. Soms doet hij dat zelfs

even gewoon in de tuin, terwijl hij daar verder niks te zoeken heeft.' Mona vertelt hoe ze 's avonds laat een keer met z'n tweeën een zakje friet zijn gaan halen, samen onder de paraplu. 'Wanneer we over straat lopen, slaat hij zijn arm om mijn schouder, alleen maar omdat we zo dicht bij mekaar blijven en geen van beiden nat hoeven te worden, want dat doet hij anders nooit. [...] We lopen verder door de regen en ik wou dat het altijd zo zou blijven.'

Regen is bij Griet Op de Beeck een verbindende factor. En dat is het wel vaker. Denk maar aan een verregend festival waar iedereen bij elkaar kruipt in een poging droog te blijven. Of op de camping als het hoost. Samen gezellig de regen buitensluiten.

Filmmaker en acteur Woody Allen is ook dol op slecht weer. In zijn boek *Woody Allen on Woody Allen* schrijft hij: 'Bekijk al mijn films en je zult zien dat het nooit zonnig is, maar altijd grijs. [...] De sfeer van regen, ik ben er gek op.' Neerslag geeft een scène iets extra's. Niet alleen somberte of tegenspoed, maar ook romantiek. Neem de muzikalfilm *Singin' in the rain*, met Gene Kelly en Debbie Reynolds. In een van de bekendste regenscènes uit de filmgeschiedenis wordt de plensbui letterlijk gevierd. Gene en Debbie zingen en dansen terwijl ze doorweekt raken. Journalist Cynthia Barnett omschrijft het treffend in haar boek: 'Regen is in deze film iets speels en opbeurends, wat in zijn originaliteit en onverhoedsheid een stuk romantischer is dan de zon.'

Regen heeft ook iets sensueel. De Amerikaanse regisseur Frank Capra (1897-1991) noemde regendruppels op je huid zelfs 'lustopwekkend', aldus Cynthia Barnett. Waarschijnlijk is dat vooral het geval als de druppels warm zijn of de temperaturen hoog, maar ik snap wel wat de regisseur bedoelt. Slecht weer kan de liefde aanwakkeren. Al was het maar omdat het zo fijn is om samen in bed te liggen als de regen op het dak roffelt. Die sfeer bezingt ➔

(uit het liedje 'Raindrops keep fallin' on my head' van Hal David en Burt Bacharach)

Het stromende water maakt de wereld weer schoon en frist de boel op

ook Huub van der Lubbe van De Dijk in *Geen dag om op te staan* (volgens hem rolt er op regenachtige dagen vanzelf een blues in vierkwartsmaat uit zijn pen): 'Geen dag om een lied over te schrijven, geen dag om voor op te staan. Maar een dag om in bed te blijven, en de liefde te bedrijven, met de gordijnen dicht en het stereomeubel aan.'

GOED VOOR HET CONTRAST

"We hebben allemaal behoefte aan regen en ouderwetse neerslachtingheid. In het leven kan het niet alle dagen kermis zijn." Dat zegt zanger Morrissey (in de jaren tachtig frontman van The Smiths) tegen een popjournalist die hem vraagt waar hij heen zou gaan als hij Engeland moest verlaten. "Naar Los Angeles?" wil de journalist weten. "Nee. LA is heel aangenaam, maar [...] een constante vervulling is niet goed voor de menselijke geest. Het moet schuren en tegenwerken." Als de zon altijd schijnt, als het altijd feest is, is het eigenlijk nooit feest. Zonder lijden geen lol, zonder werk geen vakantie. Slecht weer is goed voor het contrast. En over contrast gesproken: ik vind hardlopen in de regen bijvoorbeeld om diezelfde reden heerlijk. De strijd aangaan met het element (als het hard regent), de druppels tegen je warme, bezwete gezicht.

Van regen ga je nadenken. Auteur Cees Nooteboom wordt er in ieder geval filosofisch van. In zijn boek *Rode regen* tuurt hij samen met de postbode op een Spaans eiland naar de grijze wolken. De postbode weet hem te vertellen dat de volgende bui roodachtig zand uit de Sahara zal meebrengen. Dat doet Nooteboom denken aan een trip naar Marokko met een inmiddels overleden vriendin. Vanuit die herinnering associeert hij eindeloos verder. Via verschillende reizen en mensen komt hij uit bij de vraag wanneer je eigenlijk oud bent. "Is dat wanneer alles wat je bedenkt of bespreekt een herinnering oproept?" Uiteindelijk komt Nooteboom terug bij de Spaanse postbode, terug op aarde. Een ervaring rijker, dankzij de dreigende lucht.

Regen kan een ander licht op de zaken werpen. Misschien komt dat ook doordat alles er anders uit gaat zien als het regent. Het stromende water maakt de wereld weer schoon, frist de boel op, verheldert.

DE SCHOONHEID VAN EEN REGENPAK

'Gelukkig regende het, en van regen mag je verwachten dat het de smerigheid van de straten spoelt en de domheid belet naar buiten te komen.' Dat bedenkt Martin Bril in zijn bundel *Liefde, seks & regen* als hij door Amsterdam loopt op een natte dag. Hij ziet de schoonheid van alles wat hij tegenkomt: '[...] doorweekte moeders, kinderen in plastic Jip en Janneke-pakken, trams met beslagen ramen,

OM TE BEKIJKEN

* Prachtig filmpje van een meisje dat voor het eerst regen ziet en voelt: Zideo.nl, zoek op 'Klein meisje ervaart voor het eerst regen'.

OM NAAR TE LUISTEREN

* Uren achter elkaar naar de regen luisteren. Om op te mediteren of mee in slaap te vallen: zoek op YouTube naar 'rain sounds'.
* 'Prelude Op. 28, No. 15' van Frédéric Chopin, beter bekend als de regenprelude: zoek op Spotify of YouTube.

OM TE LEZEN

* 'Wie heeft ons in godsnaam geleerd dat regen slecht weer is?', Jan Jaap van Hoeckel (Goedingeve.nl/uitgeverij)
* 'Regen - Een natuur- en cultuurgeschiedenis', Cynthia Barnett (Kosmos Uitgevers)
* 'Kom hier dat ik u kus', Griet Op de Beeck (Prometheus)
* 'Liefde, seks & regen - Intieme berichten', Martin Bril (Prometheus)
* 'Rode regen', Cees Nooteboom (De Bezige Bij)

kantoor mannen onder paraplu's, pubers die net deden alsof het niet regende, toeristen in korte broeken die met doorweekte plattegronden schuilden onder luifels. [...] De bomen waren zwaar van het water. Ze dropen er vrolijk op los. De aarde geurde als een vers bed, alleen dan anders...'

Slecht weer is dus niet alleen verfrissend, maar kan ook inspirerend zijn. Als je er oog voor wilt hebben. Volgens Cynthia Barnett is regen een soort overtreffende trap van water. Het is water dat steeds terugkeert. 'Terwijl de eeuwenoude oceanen op Venus en Mars de ruimte in verdampten, behield de aarde haar leven schenkende water. Regen maakt dat we op deze blauwe knikker kunnen leven,' schrijft ze in haar boek.

De volgende keer dat het losbarst terwijl ik op de fiets zit, denk ik aan Cynthia's woorden. Regen is noodzakelijk; zonder regen geen leven. Zou het me dan lukken mijn verzet tegen het nat worden op te geven? Want dat is toch eigenlijk precies wat ik deed als kind. Dansen in de regen zonder me druk te maken over de gevolgen. Ik hoop het! ●